

૧૮૬

અત્તપ્રકાશન. ૨૫

રહમતુર્રિદવાન

અથવા

ઈમામ અબુહનીફા (રહ.)નું

ટુંક જીવન વૃત્તાંત

—: છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા :—

મવલ્લી અહમદ હાજી જ્ઞાનિક અશરફ, રાંદેરી.

રંગુન

આવૃત્તિ ૨ જી] જુલાઈ ૧૯૩૧ [પ્રત ૨૦૦૦

[મહુમ હુસેન દાવજી અચ્છા સાહના સવાળા માટે.]

મુસ્લિમ-ગુજરાત પ્રેસ, સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૨૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઝુડિયાન

વિષય પૃથ્વી વિજ્ઞાન

હમ્દ

સભી હમ્દ સાખિત હય રહમાન કે,
કે પયદા કિયા ઇન્સ ઐર જાન કે.

મોહમ્મદ નખી ખાસ બેજે રસુલ,
દિખાયા હમેં રાહ ઇમાન કે.

રહે ઉનપર હરદમ દરદે સલામ,
આયે થે ખતલાને એહસાન કે.

રહે આલો અસ્હાબ પરભી દરદ,
ફિદા કરતે થે માલ ઐર જાન કે.

ઇમામોંયે હો હકકી રહમત સદા,
ઇમામોં કે સરદાર નોઅમાન કે.

અજાં ખાદ તુમ દિલ લગા કર સુનો,
કરો દુર ગફલત કે શયતાન કે.

સુનાઉં તુમ્હેં એક અયસી કિતાબ,
કે તાજા કરે દીનો ઇમાન કે.

૧૫ ત્રરે
ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈ સંમહ

૧૮૬

રહ-તુરિંદવાન

અથવા

ઈમામ અયુ હનીફા (રહ.)નું ઢુંક જીવન વૃત્તાંત

એ જાણુવું અગત્યનું છે કે આજકાલ તરેહ તરેહના ફિરકાઓ નીકળી રહ્યા છે. દરેક પોતાનો રસ્તો અગ ધારણ કરે છે. રસુલે ખુદા (સ.)ના વચન અનુસાર તો-તેર ફિરકાઓ (ધર્મ-તરેહ) થઈ ગયા છે. ઘણા લોકો દીનમાં નવી નવી વાતો ઉપજાવે છે, અને એથીજ ઝગડાઓ ઉત્પન્ન થાય છે. જે એઓ પોતાની ખુદિને ધામમાં રાખી અગાઉના આલિમોને તાબે રહેતા અને ખુઝુર્ગોના માન અને મોભા રાખત તે મતભેદ કેવી રીતે પડત ? ઘણા લોકો હન્રી મઝહબ અને ઈમામ અયુ હનીફા (રહ.) પર ટીકા કર્યા કરે છે, તેથી જે લોકો જાણુકાર હોય છે તેઓ એ ટીકાઓનો જવાબ વાળે છે પરંતુ અજાણુ લોકો થાય આદ્ય ગભરાઈ જાય છે, એવા અજાણુ હન્રી ભાઈઓને ઈમામ અયુ

હનીફા-ઈમામે આ'ઝમના વૃત્તાંત, એમની ખુઝુર્ગી, એમના ઈદિમથી જાણ-
કાર કરવાના ઉદ્દેશથી વિશ્વાસપાત્ર પુસ્તકોના આધારે એમનું દુક
વૃત્તાંત લખવાની આ સેવકની ઈચ્છા થઈ. આથી ખુદાની મહેરબાનીથી
એમની જીંદગીના ઘણી લાભદાયી અને વાંચકેવર્ગ માટે જરૂરી વાતોથી
જાણકાર અને એવા એહવાલો સંગ્રહ કર્યા, અને એ ચોપાનીયાનું
“રહમતુર્રિહવાન” શી તઝકિરતે અબી હનીફતન્નોઅમાન”
નામ રાખ્યું. એ રીસાલાથી મુસલમાનોને લાભ મળે અને મારા
ગુનાહોની માફી થાય એવી આશા આ સેવક રાખે છે. હવે અત્રે
કેટલીક જરૂરી બાબતો લખવામાં આવશે ત્યાર પછી ઇમામ આઝમ
(રહ.)નું પવિત્ર જીવન વૃત્તાંત આલેખવામાં આવશે.

તકલીફ અને ચાર મઝહબોનું વર્ણન.

મુસ્લિમોને એ વાત ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે કે રસુલે કરીમ (સ.)
ના ઝમાનામાં જ્યારે કોઈ મસલો-આબત જાણવાની જરૂર જણાતી તો
અસહાબો રસુલે કરીમ (સ.)થી પુછી લઈ તે મુજબ અમલ કરતા હતા.
સુખ્દાનલ્લાહ ! કેવો સારો સમય હતો ! અસહાબો આપને જેતાં રહેતાં
અને જેમ ચાંદની ચારે ગમ તારાઓ હોય છે તેમ રસુલુલ્લાહની
આસપાસ અસહાબો બેસી રહેતા.

થે યું સહાબા મેરે પયગ્મર કે સામને,

તારે હોં જરતરહ માહે અનવર કે સામને.

સારાંશ કે જ્યારે આપ (સ.) ની વક્ત થઈ તો તે બલાઇનો
જમાનો પુર્ણ થઈ ગયો; હવે અસહાબોનો સમય આવ્યો. એમાં
અસહાબીઓએ જેવી રીતે રસુલુલ્લાહ (સ.) ને અમલ કરતા જેવા
હતા તેમ તેઓ અમલ કરતા રહ્યા, કદી એક સહાબી ખીજને પુછી

પણ લેતા. જ્યારે અસહાણીઓનો ઠાળ પણ પુર્ણ થવાં આવ્યો ત્યારે દીનની રક્ષાની ખાતર અને લોકોને અહકામો બતલાવવા માટે ખુદાવદ તઆલાએ ઇમામો અને મુજતહિદોને મોકલ્યા. અસહાણીઓએ જે હદીસો ખ્યાન કરી હતી તેમાંથી એ લોકોએ મસઅલાઓ સમજી અને લોકોની સગવડતાની ખાતર તેઓને સચોટ રીતે કુરઆન અને હદિસથી કસી જોઈ બહાર પાડ્યા. હવે જે માણસ કોઈ ઇમામના જમા કરેલા મસઅલાઓ પ્રમાણે ચાલ્યો તે તેનો મુકલિદ (અનુયાયી) બની ગયો. જે ઇમામ અથુ હનીફાના કાઢેલા અને સંગ્રહ કરેલા મસઅલાઓ પ્રમાણે ચાલ્યો તે હનફી કહેવડાવવા લાગ્યો. એજ પ્રમાણે ઇમામ શાફઘના મસઅલાઓ પર ચાલ્યો તે શાફઘ, અને ઇમામ માલિકના મુકલિદો માલિકી અને ઇમામ અહમદ હંબલના મુકલિદો હંબલી કહેવાય છે. આથી એ લોકોના બતલાવેલા મસઅલાઓ પ્રમાણે અમલ કરવો તે કુરઆન અને હદીસ ઉપર અમલ કરવા સમાન છે, અને તેમના બતલાવેલા માર્ગે ચાલવું તે રસુલુલ્લાહ (સ.)ના પગલે ચાલવા બરાબર છે. આ વાત પણ જાણવા યોગ્ય છે કે આલિમોનું અનુકરણ કરવું ઘણુંજ જરૂરી અને યોગ્ય છે, કારણ કે ખુદાવદ કરામ ફરમાવે છે કે **અતીઉલ્લાહ વ અતીઉર્રસુલ વ ઊલિલ અમરે મિન્કુમ.** જે ઉપરથી આલિમોએ “ તકલીફ ” નું વાજબ થવું ઘણી મંજૂરત ફલીલો વડે સાબીત કર્યું છે, અને ઇમામ આઝમ અથુ હનીફા સર્વે ઇમામોથી શ્રેષ્ઠ છે અને વધુ ફઝીલત અને ઇલ્મ (વિદ્યા-જ્ઞાન) ધરાવતા હતા, તેથી એમની તકલીફ કરવી જરૂરી બની. એમ માનવું પણ જરૂરી છે કે ચારે મઝહબો સાચા છે કારણ કે દરેક ઇમામે કુઆન અને હદીસથી મસઅલાઓ કાઢ્યા છે. દૃષ્ટાંત રૂપે એમ સમજો કે

એક મીઠા પાણીનો દરીયો છે. તેમાંથી એક માણસે રાત્રી શીશીમાં પાણી ભરી લીધું ખીજાએ લીલી શીશીમાં, અને ત્રીજાએ પીળી શીશીમાં, અને ચોથાએ નીલા રંગની શીશીમાં પાણી ભરી લીધું. એ સર્વે શીશીઓમાં એકજ તરેહનું મીઠું પાણી છે કે જે જાહેરમાં જુદું જુદું દેખાય છે. એજ પ્રમાણે ચારે મઝહબો સાચા છે અને ઇમામો માન આપવાને પાત્ર છે. જેમ હઝરત (સ.) ના ચારે ખલિફા સાચા અને માન આપવા યોગ્ય છે. એ પણ માનવું જરૂરી છે કે ઇમામ અય્યુ હનીફા (રહ.) દીનના મહાન આલિમ અને મઝહબના ‘ મુજતહિદ ’ હતા, પરંતુ નખી ન હતા કારણ કે રસુલુલ્લાહ (સલ.) પર નમુવત ખતમ થઈ ચુકી છે. હવે જ્યારે ઇમામ સાહેબ નખી નથી તો એમનાથી ભુલચુક થવી શક્ય છે. પરંતુ આ જમાનામાં કોની તાકાત છે કે એવા મહાન ઇમામની ભુલ કહાડી શકે ? અને કોનામાં છે એવી વિદ્યા, જ્ઞાન કે અય્યુ હનીફાના મસલાઓમાં કેં ખોડ કહાડી શકે ? કારણ કે એમને ખુદાવંદ કરીમે જ્ઞાનરૂપી ભંડાર ગેયથી અર્પણ કર્યો હતો હવે જે કેં ભુલ આપણને નજરે પડે તે અમારી નજરની ભુલ છે. જે માણસ ઇમામ સાહેબ પર ટીકા કરે છે તે અજ્ઞાની છે કારણ કે એમના સર્વે મસાએલો તથા ઇસ્તિ કુર્યાન હદીસ અને સહાબાઓના વચનો અનુસાર છે. આ વાતો ધ્યાન પુર્વક વાંચવી અને યાદ રાખવી જોઈએ કેમકે ના જાણકારો માટે એ ઘણીજ લાભદાયક છે. ખુદા સારા કામોની તૈશીક અર્પે છે અને મંદગોની મદદ કરે છે. અંતમાં અમે કહીશું કે સર્વ વખાણ ખુદા માટે છે કે જે સર્વે જગતનો રખ છે.

હઝરત ઈમામ અમુ હનીફા (રહ.) નું પવિત્ર જીવન વૃત્તાંત.

હઝરત ઈમામ અમુ હનીફા (રહ.) નું નામ નોઅમાન અને એમના પિતાનું નામ સામિત હતું. અઓ ધરાનના રહેવાશી હતા. એમનો જન્મ સને ૮૦ હિજરીમાં થયો. નાનપણથીજ એમને વિદ્યાભ્યાસનો શોખ થયો. એમણે સાત કારીઓમાંના મસહુર કારી આસિમની કિરાત સહિત કુર્આન મજીદનો અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો, પછી એમણે અકાપદના ઇલ્મ તરફ લક્ષ આપ્યું, અને લાંબી મુદત સુધી એ તરફ મંડી રહ્યા. દરેક જાતનાં વિદ્યા-જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી એમણે હદીષ અને ફિકાહનો અભ્યાસ કર્યો. મહાન ખુઝરગ આલિમોની સેવામાં રહ્યા, અને ફરી કુર્આન શરીફ અને હદીષ શરીફમાંથી એમણે ઘણા મસલાઓ કાઢ્યા અને પોતાના શાગીરદોની પાસે મસલાઓનાં ઘણા પુસ્તકો અકઠા કરાવ્યાં. જ્યારે કોઈ મસલો લખવામાં આવતો તો તેઓ ઘણા આલિમો પાસેથી એની ખાત્રી કરતા અને જ્યારે સર્વેની સમજને તે ઠીક લાગતો ત્યારે તે મસલો લખવામાં આવતો. આથી ઈમામ અમુ હનીફા (રહ.) ના મસલા ઘણાજ મજબુત અને વ્યાજબી, તેમજ કુર્આન અને હદીષ અનુસાર હોય છે, જે કોઈ મસલા માટે એમને મુશકેલી જણાતી તો તેઓ અસહાબોના વચનો જોતા અને તેમના વચનો અનુસાર ફત્વો આપતા.

ઈમામ સાહેબ ખુઅસુરત હતા. કદમાં એઓ ન ઘણા લાંબા કે ન ઘણા ઠીંગણા પરંતુ મધ્યમ હતા. એમની દાઢી દેખાવડી હતી. એઓ ઘણાજ પવિત્ર અને ઉમ્દા લુગડાં પહેરતા હતા. ઈમામ અમુ હનીફાના જાહેર થવાની ખુશ ખબરી રસુલુલ્લાહએ (સ.) સંભળાવી હતી. ખુખારી અને મુસ્લિમ શરીફમાં અને હદિષનાં ખીજ

ધણાં પુસ્તકોમાં એ બીના છે કે રસુલુલ્લાહે (સ.) દર્શાવ્યું કે “ધરિ-
નીઓમાંથી એક માણસ એવો પેદા થશે કે, જે વિદ્યા આકાશમાં
પરેયા તારા (કૃતિકા નક્ષત્ર)ની લગોલગ હશે તો પણ તે માણસ વિદ્યાને
પ્રાપ્ત કરશે, અને આકાશમાંથી પણ ઉતારી લાવશે. અર્થાત ધણોજ
મહાન આલિમ નીવડશે. ”

આ ભવિષ્યવાણી ઇમામ સાહેબ તરફ ઇસારો કરે છે. કારણ કે
એમના સિવાય ઇરાનીઓમાંથી કોઈ એવો આલિમ થયો નથી અને
ઇમામ સાહેબ અસલ ઇરાનના વતની હતા. આથી ઇમામ સાહેબને
ધણી ફઝીલત અને મોટાઈ મળી કહેવાય કારણ કે રસુલુલ્લાહે (સ.)
પોતે ઇમામ સાહેબના આગમનની ભવિષ્યવાણી કહી અને આપે (સ.)
એમના ઇદ્મિના વખાણ કર્યાં. વળી એ બીના રસુલુલ્લાહ (સ.) ના
મોઝઝા (ચમત્કાર) માં પણ ગણાઈ કારણ કે આપે ભવિષ્યની ખબર
આપી કે જે ખબર ‘વહી’ દ્વારે અલ્લાહે પહોંચાડી હતી. મુસ્લિમોએ
એ બશારત યાદ રાખવી જોઈએ.

ઇમામ સાહેબના ચાર હજર ઉસ્તાદ હતા. હવે વિચારો કે જેના
ચાર હજર ઉસ્તાદ હોય તેની વિદ્યા અને જ્ઞાન કેટલાં ઉંચ અને મહાન
હોવાં જોઈએ! એમના સર્વે ઉસ્તાદો મહાન આલિમો હતા. વળી એમના
શિષ્યો (શાગીરદો) પણ મહાન થઈ ગયા છે. એઓમાંથી હઝરત
ઇમામ અબુ યુસુફ હઝરત ઇમામ મોહમ્મદ અને ઇમામ સુફર
છે. ઇમામ અબુ હનીફા મહાન દરજ્જાએ એ માટે ધરાવતા હતા કે
એમણે રસુલે ખુદના ખાસ ખાદિમ હઝરત અનસ (રદી.) ને જોયા
હતા. હઝરત અનસ એવા મહાન ખાદિમ હતા કે તેઓ ફરમાવે છે કે
“ મેં રસુલુલ્લાહ (સ.)ની દશ વરસ સુધી સેવા બજાવી પરંતુ એ

દરમ્યાન રસુલુલ્લાહે (સ.) મને કદી એમ ન ફરમાવ્યું કે ‘આ કામ કેમ ન કર્યું’ અને ‘આ કામ એમ કેમ કર્યું?’” સુબહાનલ્લાહ ! હમારા નખી રહમતુલ્લિલ આલમીન કેવા દયાળુ અને કૃપાળુ હતા. જે માણસે અસહાબોને જોયા હોય છે તેનો શરીઅતમાં ભારે દરજ્જો હોય છે. અને એવો માણસ તાઅમ્મ કહેવાય છે. આથી અય્યુ હનીફા પણ તાઅમ્મ હતા અને એમાં કશો શક નથી. જે લોકો કહે છે કે એઓ તાઅમ્મ ન હતા તેઓનું એમ કહેવું ખોટું છે. આજકાલ જે લોકો ઇમામ સાહેબ તથા તેમના મુકલ્લિદો સાથે દ્રેષ રાખે છે તેઓ એમ કહે છે કે ઇમામ સાહેબ તાઅમ્મ ન હતા, કારણ કે તેઓ એમ ચાહે છે કે એવી મોટી ખુજુરગી ઇમામ સાહેબને પ્રાપ્ત ન થવી જોઈએ. પરંતુ તેમના કહેવાથી કંઈ થતું નથી.—ઝાલિકા ફદલુલ્લાહે યુઅતી-હે મઅ્યશા—“એ તો મારા રખની કૃપા છે કે જેને ચાહે તેને અર્પે છે.” એ વાત પણ ખોટાઈ છે કે ઇમામ અય્યુ હનીફાએ હઝરત અનસ (રદી.)ના સિવાય ખીજા આઠ અસહાબીઓન જોયા હતા. હઝરત ખતીમ અગદાદી, હદીષના ઇમામ દારકુતની, ઇખ્બિન હજર મકકી અને ખીજા મોટા મરતબાના આલિમો લખે છે કે ઇમામ અય્યુ હનીફા તાઅમ્મ હતા. અને એમણે હઝરત અનસ (રદી.)ને જ્યારે તેઓ કુફા આવ્યા ત્યારે જોયા હતા.

એ વાતને યાદ રાખવી જોઈએ કે જે માણસ ઇમામ અય્યુ હનીફાથી બદ ગુમાની અને દુશમની રાખશે તે ધણોજ કમનસીબ છે. ખુદા એવી બલાથી બચાવે ! કારણ કે જે માણસ અવલીયા અદલા-હથી દુશમની રાખે છે, ખુદા તેનો દુશમન બની જાય છે. ખુદાથી દુઆ માંગવી જોઈએ કે તમને ખુદા નેક કામોની તૌરીક આપે અને તેના ગુસ્સા અને ના ફરમાનીથી બચાવે !

એ ઉપરાંત કેટલાક લોકો એ પણ આક્ષેપ મુકે છે કે અમારા ઇમામને સત્તરજી રિવાયતો મળી હતી, પરંતુ એ તદ્દન ખોટું છે. જો કે ઇમ્મિન ખલદુને ઇતિહાસમાં એમ લખ્યું છે છતાં સર્વે આલિમોએ ખલદુનની ભુલ હોવાનું દર્શાવ્યું છે. એણે કોઈનું ગેર ભરોસેદાર લખાણ ટાંકી દીધું છે, અને તેણે એમ ક્યાનું કારણ એ છે કે તે ઐતિહાસીક કળાનો મહાન વિદ્વાન હતો પરંતુ હદીષના એહવાલની તેને ખબર ન હોતી, તેથી તેનાથી ભુલ થઈ ગઈ છે. અસલ ખીના એમ છે કે અમારા ઇમામ અય્યુ હનીફા (રહ.)ને એક હજાર અને સાતસો હદીષો મળી છે. એ વિષે ઇમામ ઝરકાની (રહ.) કે જેઓ હદીષના મહાન આલિમો હતા તેઓ એ વર્ણન કર્યું છે. વળિ જો માણસ હદીષોના પુસ્તકો જોશે તેને જણાશે કે એવી સેંકડો રિવાયતો છે કે જેઓને હઝરત ઇમામ (રહ.) સાહેબે ખ્યાન કરી છે, એક આક્ષેપ ઇમામ સાહેબ પર કેટલાક લોકો એ પણ મુકે છે કે તેઓ હદીષોને છોડી પોતાની અકકલ અને ધારણા (ક્યાસ) ચલાવે છે. આ એક સખ્ત આક્ષેપ અને તદ્દન જુઠાણું છે, કારણ કે ઇમામ અય્યુ હનીફા પોતે ફરમાવે છે કે કુર્આન અને હદીષથી હુકમ ન મળી શકતા ધણીજ સખ્ત જરૂરતની વેળા સિવાય અમે અકકલ કે ક્યાસથી કામ કાઢી લેતાં નથી. ઇમામ સાહેબ વળી ફરમાવે છે કે જે કંઈ અમને રમુલુલાહ (સ) તરફથી મળ્યું તેનો અમે સહુદયે સ્વિકાર કરીએ છીએ અને જે કંઈ અસહાબોએ ફરમાવ્યું છે તેને પણ મંજુર રાખીએ છીએ. હઝરત ઇમામ અય્યુ જાફર કે જેઓ એક મહાન આલિમ થઈ ગયા છે તેઓએ સારી રીતે ખ્યાન કર્યું છે કે ઇમામ અય્યુ હનીફા હદીષ મૌજુદ હોતાં કદી પણ ક્યાસથી ચલાવી લેતા નહિ, ઇમામ.

સાધક (રહ.) ફરમાવે છે કે અમને અપ્પ હનીફથી વધુ વિદ્વાન માણુસ કોઈ જણાયો નથી. અને તેઓ દર્શાવે છે કે જેણે અપ્પ હનીફના પુસ્તકોનો અભ્યાસ કર્યો નથી તેની વિદ્યા પૂર્ણ થતી નથી. ઇમામ સાહેબ પાસે મોટા મોટા પેઢારાઓ હતા, કે જેમાં તેઓ પોતાના ગુરુઓથી સાંભળેલી હદીસો લખી રાખી મુકતા. આ ઉપરથી આપની ઉંચ અને મહાન વિદ્વતાનું કંઈ આપણને અનુમાન થઈ શકે છે.

ઇમામ સાહબની ઇબ્દાદત.

હસન ઇબ્ને અમ્મારહ જેઓ તે સમયના એક મહાન આલિમ હતા તેઓ ઇમામ સાહબની વફાત પછી ગુસલ આપતા ફરમાવતા હતા કે કૃપા થાઓ અલ્લાહની અપ્પ હનીફા ઉપર કે એઓ ત્રીશ વરસથી બરોબર રોઝા રાખતા હતા, અને ચાલીશ વરસથી તેઓ કદી રાત્ર સુતા નહતા, બલકે રાત્રે ભીંતથી ટેકો આપીને પણુ બેઠા નહિ. ચાલીશ વરસ સુધી એમણે ફજરની નમાઝ ઇશાના વુજુથી પઢી હતી. એઓ આખી રાત નમાઝમાં કુર્યાન શરીફ પઢતા હતા અને એઓ ઘણા રડતા હતા. એમના રડવાનો અવાજ પાડોશીઓ સાંભળતા હતા. જે જગ્યાએ સુતાં એમની વફાત થઈ તે જગ્યાએ એસીને એમણે સાત હજારવાર કુર્યાન શરીફ ખતમ કર્યા હતાં. રાત્રી દરમ્યાન સુતા નહિ, અલગત બપોરે બે ઘડી સુઈ રહેતા અને સવારથી તેઓ આખો દિવસ ઇશા સુધી વિદ્યાભ્યાસ કરાવતા, અને પછી ઇશાની નમાઝ માટે એક ખુંટાની જેમ ઉભા થઈ જતા અને નમાઝમાં સવાર પાડી નાખતા. તેઓ હંમેશા એ પ્રમાણે કરતા હતા. ઘણા બુઝુરગોએ ફરમાવ્યું છે કે અમોએ કદી અપ્પ હનીફને વગર રોઝાએ જોયા નથી. એમજ રાત્રે સુતાં દીઠા નથી. એમણે ૫૫ હજાર કર્યા છે. એ ઉપરાંત

સર્વે હિંદુઓએ આપના ધણા વખાણુ કર્યા છે. ઇમામ સાહબ કેદી કોઇની ગીઅત (નીંદા) કરતા નહી, અને કોઇની પીઠ પાછળ કોઇની નિંદા કરતા નહિ, કારણ કે ગીઅત નિંદાથી માણસની સર્વે નેકીઓ બરબાદ થઇ જાય છે. આજકાલ ધણા લોકો ગીઅતમાં સપડાએલા દેખાય છે બલકે કેટલાક તો એ કામ પાછળજ મહેલા હોય છે કે જ્યાં બે માણસ મળ્યા કે ત્રીજાની નિંદા શરૂ થઇ. એ ધણીજ ભુડી કુટેવ છે. એથી તૌબા કરવું જોઇએ નહિતર તમારી નેકીઓ જેની તમે નિંદા કરો છો તેને મળી જશે.

ઇમામ સાહબ એટલો બધો પરહેઝ રાખતા હતા કે જે માણસને એઓ કેં કરજ આપતા તો તે માણસની ભિંતના પડછાયામાં પણ બેસતા ન હતા, કે જેથી તે કાર્ય વ્યાજની ગણતરીમાં આવી જવાનો સંભવ ન રહે, કારણ કે કરજ આપી કરજદારથી કોઈ તરફનો નફો લેવાની સખ્ત મનાઈ છે. હદીષ શરીફમાં રસુલુલાહે (સ.) ફરમાવ્યું છે કે જે માણસ તમારાથી કરજ નાણા લે અને ફરી તમારા માટે કોઇ જનાવરના ઘાસનો ભારો મોકલે તો તે લેશો મા. તેજ પ્રમાણે કરજદાર તમને નોતરું આપે તો તે કપ્પુલ કરશો મા. અલ્લઅત, જે કરજ લીધા અગાઉ પણ એને નોતરા આપવાની ટેવ હતી, અને તે જુના રિવાજ પ્રમાણે કરે છે તો કંઈ વાંધો નથી. આ જમાનામાં લોકો પોતાને હનશી કહેવડાવે છે, છતાં વ્યાજ બરોબર લે છે. પરંતુ પોતાના ઇમામ સાહબના વર્તન તરફ વિચારતા નથી કે તેઓ એ વિષે કેટલી સાતચેતી રાખતા હતા. આમઓ ! આપણા ઇમામ સાહબના એહવાલ પર વિચાર કરી આપણે એ ભુંડા કાર્યને તજ દેવું જોઇએ. હદીષ શરીફમાં આવ્યું છે કે “જે

માંસ હરામ માલથી પેદા થાય છે તે જન્નતમાં જઈ શકશે નહિ.'
આ તકે કોઈ ખુદના બંદાએ કેવું સારું કહ્યું છે કે:—

લિખ દીયા હુય હરે જન્ન ૧ પે ખુત્રે હરફાંમં,
ઇસમેં જાય ન કલી સુદકા ખાનેવાલા.

અહાહ ફરમાવે છે કે “જો તમે લોકો વ્યાજ ખાત્રનું ન છોડશો તો તમને અમારા તરફથી લડાઇની નોટીસ મળશે.” હે મિત્રો! જ્યારે ખુદ ત્યાલા લડાઇ કરશે તો કેવી રીતે તમારો છુટકારો થશે? આથી આપણે તૈયારી કરવી ઘટે છે.

અયુ હનીફા સાહબ (રહ.) પવિત્ર રમઝાન માસમાં કુર્બાન શરીફના એક રાત્રે ને એક દીને એમ આઠ ખત્મ કરતા હતા. ઘણા ખુશ્ગોનું કહેવું છે કે તેઓએ ઇમામ સાહબને વરસો સુધી જોયા ને અજમાવ્યા કે એઓ કદી પથારીને કમર લગાડતા નહિ. બદલે આખી રાત ખુટાની માફક ઉભા રહેતા હતા. કેટલીક વાર એકજ રકાતમાં કુર્બાન ખત્મ કરી નાંખતા. હઝરત સુફ્યાન ઇબ્ન અયનીયા કહે છે કે અમેએ ઇમામ અયુ હનીફાથી વધુ ઇબ્તિદાત કરનાર કોઈ જોયો નથી. એઓ સસારથી એટલી બધી બેપરવાઈ રાખતા હતા કે એક વેળા ઇરાકના ગવર્નરે એમને બોલાવી કહ્યું કે કુફાના કાઝીની પક્ષી મંજૂર કરો, પરંતુ એઓએ એ ડરે તેને ન કયુલ રાખી કે કદાચ કોઈ મુકદ્દમામાં લુલ્લ થઈ જાય તો તેની અદલાહના દરવારમાં પકડ થાય ને હિસાબ આપવો પડે. પછી ગવર્નરે એમને બોલાવ્યા અને તેમને દરરોજ દશ ફટકા મારતો હતો કે જોથી તેઓ ગમે તે રીતે કાઝીપદ સ્વિકારી લે. તે દશ દીવસ સુધી એ પ્રમાણે ફટકા મારતો રહ્યો, અંતે જોયું કે ઇમામ સાહબ બીલ્કુલ કયુલ કરતા નથી તો એમને છોડી દીધા. એમ કહેવામાં આવે છે કે

જે દિવસોમાં ઇરાકનો ગવર્નર અયુ હનીફાને ફટકા મારતો હતો ત્યારે તેણે સ્વપનામાં હઝરત રસુલે ખુદા (સ.) ને જોયા. રસુલુલ્લાહ (સ.) તેના પર ગુસ્સે થયા અને કહ્યું. “ અમારા ઉમ્મતીને કેમ વગર વાંકે મારે છે ? ” સ્વપનામાંથી જાગૃત થયા પછી તેણે ઇમામ સાહબ (રહ.) ને કેદમાંથી મુક્ત કરી દીધા. એમ લખ્યું છે કે એકવાર અયુ જાફર આદશાહે ઇમામ સાહબ માટે દશહજર દિરહમ મોકલ્યા, જ્યારે એમને એવી ખબર મળી કે મારા માટે આદશાહ તરફથી પૈસા આવી રહ્યા છે, ત્યારે એઓ એક ચાદર ઝોઢી સુધી ગયા. જ્યારે આદશાહનો કાસિદ આવ્યો તો તેણે વિવેકના ખાતર એમને જાગૃત ન કર્યા. એટલે જે લોકો હાજર હતાં તે નાણાં આપ્યાં અને કહ્યું કે એને થેલામાં ભરી મુકી દો કે ઇમામ સાહબ ઉઠતાં તેને ખરચી નાંખે, કહેવાય છે કે આખી જીંદગી સુધી તેમને નાણાં જેમ હતાં તેમના તેમ મુકી રખાયા. જ્યારે ઇમામ સાહબના વફાતનો કાળ નજીક આવ્યો ત્યારે પોતાના પુત્રને ફરમાવ્યું કે આ નાણાં કોઈના અમાનત છે, અને જે માણસ અદિ લાવ્યો હતો, તેને જઈ આપી આવજો, અને કહેજો કે આ તમારી અમાનત છે કે જે લાંબી મુદતથી અયુ હનીફા પાસે રાખી મુકી હતી. ખુદા રહમ ફરમાવે એમના પર કેવા નિસ્વાર્થી અને સંસાર ત્યાગી માણસ હતા !

એમની પાસે વેપાર દ્વારા જે કંઈ ધન એકઠું થતું તેના વડે સારાં સારાં વસ્ત્રો ખરીદી વિક્રાનો આલિમાને પહેરાવતાં અને કેહતા કે ખુદાનો ઉપહાર માનો કે જેણે તમને લુગડાં પહેરાવ્યાં. એમાં મારો કંઈ પાડ નથી, કારણ કે ખરું જોતાં એ સર્વેનો દેનાર ખુદા છે.

એઓ એટલા બધા પરહેઝગાર અને ખુદાથી ડરનારા હતા કે અક વેળા શહેરમાંથી કોઈની બહારી ચોરાઈ. આથી એમણે તે દિવસથી

બકરીનું માંસ ખાવાનું છોડી દીધું કારણ કે કદાચ એમ થઈ જાય કે તેજ ચોરાયલી બકરીનો વધ થઈ જાય અને માંસ વેચનાર તેનુંજ માંસ એમને આપી દે. સુખ્દાનઅલ્લા! કેવો એમનો તકવો અને પરહે-ઝગારી? અલ્લાહ ફરમાવે છે.=

“ઈન્નમા યખશટ્તલાહા મિન ઈબાદિહિલ ઉલમાઅ”
અર્થાત:—તેના બદાઓમાં ખુદાથી વધુ ડરનાર આલિમોજ છે.

હું મુસ્લિમો! તકવા ધરણુ કરો, અને મદાન પાપ કર્મોને ત્યાગો, કારણ કે અલ્લાહ મુતકીને દોસ્ત રાખે છે.

હઝરત ઇમામ સાહબની વફાત.

જયારે ઇમામ સાહબની વફાત થઈ ત્યારે એટલા બધા લોકો જના-ઝાની નમાઝ માટે એકઠા મળ્યા કે પાંચવાર એમના જનાઝાની નમાઝ પઢાઈ. અલ્લાહ, અલ્લાહ! ઇમામ સાહબ ખુદાના કેવા મકયુસ બંદા હતા કે એમની વફાતના સમયાર સાંભળનાજ લોકો જનાઝાની નમાઝ મટે દોડી આવ્યા. એઓ સિત્તેર વરસની ઉમરે કોઈ શત્રુઓએ આપેલા ઝેરની અપરથી સને ૧૫૦ હિજરીમાં આ ક્ષણુમગુર જગત ત્યાગી જન્મત નશીન થયા એમની વફાતના બનાવથી બે બાબનો આપણને બાણુવાની મળે છે.

(૧) પહેલું એ કે હમેશાથી દરેક જમાનામાં એમના શત્રુ રહ્યા છે. આથી જો અજાની જનો ઇમામ સાહબથી દ્રેપ રાખે છે તેથી ઇમામ સાહબની મોટાઇમાં કંઈ ખામી થઈ શકતી નથી. જુઓ કે રસુલુલ્લાહ (સ.)ના ચાર ખલીફા બરહક છે, છતાં તેમાંથી ત્રણ સફા-બાની શીયા લોક કેટલી નિંદા કરે છે આથી જો કોઈ ઇમામ સાહબની નિંદા કરશે તેજ પોતાની જાત અને ઇમાનને હલાક કરે છે, પરંતુ ઇમામ સાહબના મરતબામાં કંઈ નુકશાન થઈ શકતું નથી.

(૨) બીજી બાબત એ જાણવાની મળી કે અમારા ઇમામ સાહ-
બને શહાદતની પદ્ધતિ પ્રાપ્ત થઈ કરણ કે જે માણસ ઝેરથી ગુજરી
જાય છે તેને શહાદતનો દરજ્જો મળે છે-જેમકે રસુલે ખુદા (સ.)ના
મોટા નવાસા ઇમામ હસન (અલ.) ઝેરથી શહીદ થયા હતા. ખરેખર,
આ એક મહાન ખુશ ખબરી છે, અને શહીદનો દરજ્જો એ અમારા
ઇમામ સાહબના હકમાં મોટી ભલાઈની વાત છે! અદલા હુમ્મ-
રઝુકના શહાદતની ફી સખીલીકા યા અરહુમરાહિમીન.

એમની વફાતના થોડાક સમય પહેલાં કેટલાંક યુઝુર્ગોએ એક
તારો આકાશમાંથી ખરતો જોયો. એ વેળા એક કહેનારે કહ્યું કે એ
તારો તે અબુહનીફા છે. આ બનાવના થોડાકજ દિવસ પછી ઇમામ
સાહબનો સ્વર્ગવાસ થયો. એજ બિના એક સ્વપ્નાનો ખુલાસો હતો.

કેટલાક મહાન યુઝુર્ગો જેવા કે જાફર ઇબ્ન હસને ઇમામ
સાહબની વફાત પછી તેમને સ્વપ્નામાં ઘણીજ સારી હાલતમાં જોયા,
તો તેમણે ઇમામ સાહબને પુછ્યું કે “હે ઇમામ ! શી બિના ગુજરી ?”
જવાબ આપ્યો કે, અદલાહે પોતાની કૃપા અને માયાથી મને મુક્તિ આપી.
અદલાહુમ્મગફિર લના વરહુમના વ અનતા ખયરલ ગાફિરીન.

અત્રે હઝરત ઇમામ આ'ઝમ (રહ.) ના જીવનનું ટુંક વૃત્તાંત
સમાપ્ત થાય છે. અલહુમ્દુ લિલ્લાહિ રજિબલ આલમીન.

હવે અત્રે બાકીના ત્રણ ઇમામો અને હઝરત અબુ હનીફા
(રહ.) ના બે શિષ્યો-ઇમામ અબુ યુસુફ (રહ.) અને ઇમામ મુહમ્મદ
(રહ.) ના ટુંક વૃત્તાંત લખવા વાસ્તવિક છે.

હજરત ઇમામ માલિક (રહ.)

એઓ પોતાની માતૃશ્રાના પેટમાં બે વરસ સુધી રહ્યા. સને ૯૩ હિજરીમાં એમનો જન્મ થયો. એઓ હદીસ પ્રાપ્તીની ઘણી ધગશ ધરાવતા હતા. અને રસુલુલ્લાહ (સ.)ની હદીસોની એઓ ઘણી પેરવી (અનુકરણ) કરતા હતા. એમણે સત્તર વરસની વયે હદીસોનો વિદ્યાભ્યાસ કરાવવો શરૂ કર્યો અને પોતાની કિતાબ “મઉતા”નો અભ્યાસ એક હજાર શિષ્યોને કરાવ્યો. એમણે હજારો હદીસો લખી છે. એઓ આખી જીંદગી મદીનામાં હરમ શરીફમાં રહ્યા એમના ઇસ્લમ, વિદ્યા જ્ઞાન ધણાં વિશાળ અને ઉંડા છે. તેમનું વર્ણન કરવા માટે મહાન પુસ્તકની આવશ્યકતા છે. અત્રે એમનાં વૃત્તાંતોની અતિ ટુંક રેખા દોરી છે.

હજરત ઇમામ શાફિઝ (રહ.)

એમનો જન્મ સને ૧૫૦ હિજરીમાં મીના મુકામે થયો. ફરી એમને ત્યાંથી મકકે લઈ જવામાં આવ્યા. સાત વરસની નાની ઉમરે સંપૂર્ણ કુર્આન મજીદ મ્હોંડે યાદ કરી લીધો, અને પછી હદીસો મ્હોંડે કરી. એઓ મદીના જઈ ઇમામ માલિક (રહ.)ની સેવામાં રહ્યા. ત્યાંથી તેઓ બગદાદ ગયા અને બે વરસ રહી ત્યાં એમનો શુક્રવારે સને ૨૦૪ હિજરીમાં સ્વર્ગવસ થયો.

હજરત ઇમામ અહમદ ઇબ્ને હંબલ (રહ.)

એમનો જન્મ સને ૧૬૪ હિજરીમાં થયો. એઓ હદીસ અને ફિકાહ ઇસ્લમના પેશ્વા બન્યા. એઓ ઇમામ શાફિઝ (રહ.) વીગેરે મહાન આલિમેના શાગિંદ હતા. એમના પણ ઘણા શાગિંદ હતા. ખુખારી અને મુન્સિલમ પણ એમના શિષ્ય હતા. એમનાં મંડળમાં અલ્લાહ અને રસુલ (સ.)ના ઝીકર સિવાય બીજું કંઈ થતું નહતું, સત્તર વર્ષ

સુધી દુરવેશીની હાલતમાં રહ્યા અને કોઇની પાસે કદી કંઈ લીધું નહિ. હજારો રૂપીયા લોકો આપતા પરંતુ એઓ મંચુર કરતા નહિ. એઓ સને ૨૪૧ હિજરીમાં શુકના દીને વફાત પામ્યા (રહમતુલ્લા અલયહ.)
હઝરત ઇમામ અય્યુ યુસુફ.

એઓ હઝરત ઇમામ અય્યુ હનીફા (રહ.) ના સૌથી મોટા અને ઉંચ દરજ્જાના શિષ્ય-શાગિંદ હતા. ત્રણ મહાન બાદશાહોના જમાનામાં એઓએ કાઝીની પદવી ભોગવી. ધુરસદના અભાવે પણ એઓ રાત્રી દિવસ મળી બસો રકાત નમાઝ પઢતા હતા. તફસીર અને હદીસના એઓ મહાન હાકિમ હતા. સને ૧૮૨ હિજરીમાં એમની વફાત થઈ.

હઝરત ઇમામ મોહમ્મદ.

એઓ પણ હઝરત ઇમામ અય્યુ હનીફા (રહ.) ના ખીજા મહાન શાગિંદ હતા. એઓ એવા મસ્તબાના આલિમ હતા કે ઇમામ સાફઈ સાહબ (રહ.) પણ એમના શિષ્ય હતા. ખીજા પણ એમના સંકડો શિષ્યો છે. ઇમામ મોહમ્મદ સાહબના રચેલા ૯૯૯ પુસ્તકો છે. એમની વફાત સને ૧૮૯ હિજરીમાં થઈ.

ઇમામ બુખારી સાહબ.

એમનો જન્મ તા. ૧૩-શવ્વાલ સને ૧૯૪ હિજરીમાં શુકના દીને અસરના વખતે થયો. નાનપણમાંજ એમની આંખોની જોવાની શક્તી નષ્ટ થઈ ગઈ હતી. આ કારણે એમની મા હંમેશા શોકમાં અને દલગીર રહેતાં. એક દીવસે એમની માએ હઝરત ઇબ્રાહીમ (અલ.)ને સ્વપનામાં દીઠા. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે “તારી દુઆ અને રડવાને પ્રતાપે તારા પુત્રની આંખો રોશન થઈ ગઈ. તેની હું તને ખુશ ખબરી સંભળાવું છું. સવારે ઉઠતાં માએ જોયું તો ખોતાના પુત્રની

આંખો રોશન થયેલી જણાઇ. દશ વરસની ઉમરથીજ જે જગ્યાએ ઇસ્લમ હદીસનું નામ સાંભળતા ત્યાં દોડી જતા. એઓ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરતા રહ્યા. ઇમ્લિન મુઆરક અને વકીઅની હદીસો યાદ કીધા પછી એઓ પોતાની મા અને બાપની સાથે હજ માટે ગયા અને ત્યાંજ રહી પડ્યા. ત્યાં એમને "કીતાબુત્તાતારીખ" નામે પુસ્તક અને છ લાખ હદીસોમાંથી ચુંટી એમણે 'બુખારી' પુસ્તક રચ્યું, એ ધણું માનનિય મકબુલ પુસ્તક છે. કુરઆનના પછી એનો દરજ્જો છે. ઇસ્મે હદીસમાં એમનો દરજ્જો મહાન છે. સમરકંદની નજીક એક ગામમાં એઓ સને ૨૫૬ હિજરીમાં વફાત પામ્યા. અલ્લાહ તઆલાની એમના પર કૃપા થતો !

મુસ્લિમ ઇબ્ન હુજ્જાજ (૨૬૦)

એમની જન્મ ભુમી નીશાપુર છે. એઓનો જન્મ સને ૨૦૪ હિજરીમાં થયો.

એમણે સહીહ મુસ્લિમનું પુસ્તક રચ્યું કે જે હદીસનાં માટે મોતેઅર પુસ્તકોમાંનું એક છે. સહીહ બુખારીની બાદ એ પુસ્તકનો દરજ્જો છે. એઓ સને ૨૬૧ હિજરીમાં જન્મતનશી થયા. કેટલાક બુઝુર્ગોએ એમને સ્વપનામાં જોયા. તો તેઓએ એમને પુછ્યું કે "બુદ્દાએ તમારી સાથે કેવું વર્તન આદર્યું ?" તો એમણે જવાબ આપ્યો કે મારા માટે જન્મતના દાર ઉધાડી દીધા, હવે હું જ્યાં ચાહું છું ત્યાં ફરું છું. બુદ્દાની નજીક એમનો પણ મોટો દરજ્જો છે (બુદ્દા એમના પર કૃપા કરો !) લંબાણ થઇ જવાના અંદેશાથી અમે ઉપરોક્ત બંને તેમજ પહેલાં પાંચ સહાબાનો અહવાલ અતિ ટુંકમાં લખ્યો છે, જે કે એમની બુઝુર્ગી, ફઝીલતથી પુસ્તકોના પુસ્ત-ભરપુર છે.

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર

આ તબલીગી હારમાળાના આજલગી

૩૩ નંબર

છપાઈ ચુક્યા છે.

અને એ બધાં—

ફો

—મોકલવામાં આવે છે.

જે ભાઈને ગુરત હોય તેમણે

છ આનાની પોસ્ટની

ટીકીટો મોકલી

મંગાવી લેવી.

જે નંબર ખલાસ થઈ ગયો હશે, તે

મોકલવામાં નહીં આવે.

મવલ્લી અહમદ હાજી આરિફ અશરફ

રાંદેર, (જ. સુરત.)

